

Bijbelcommentaar

door E.G.White

Page 1000-1001; blz. 82

Richteren Hoofdstuk 2

Vers 1,2 **Een Echte Opleving.** – (Richteren 2:1,2 aangehaald) Het volk boog boetvaardig en berouwvol voor God. Ze brachten offeranden en beleden aan God en aan elkaar hun schuld. De offeranden die ze brachten, zouden waardeloos zijn geweest als ze geen echt berouw hadden getoond. Hun verslagenheid was echt. De genade van Christus werkte aan hun harten terwijl ze hun zonden beleden en offers brachten; en God schonk hun vergiffenis.

De opleving was echt en bewerkte een reformatie onder het volk. Ze bleven trouw aan het verbond dat ze gesloten hadden. Het volk diende de Heere al de dagen van Jozua en al de dagen van de oudsten die na Jozua leefden en die de grote werken van de Heere hadden gezien. Ze hadden berouw over hun zonden en kregen vergiffenis, maar het zaad van de zonde was gezaaid en ontkiemde om vrucht te dragen. Er kwam een eind aan het standvastige, oprechte leven van Jozua. Niet langer werd zijn stem gehoord in bestraffing en waarschuwing. De ene trouwe

Page 1001; blz. 83

wachter na de andere, die de Jordaan was overgestoken, legde de wapenrusting af. Een nieuwe generatie trad naar voren. Het volk week af van God. Hun erediens was gemengd met verkeerde beginselen en eierzuchtige trots (R&H 25 Sept. 1900).

Vers 2 (2 Korinthe 6:14-18). **Schadelijke Gevolgen van het Samengaan met de Wereld.** –

Het is voor christenen niet veilig om het gezelschap te kiezen van mensen die geen connectie met God hebben en wiens leven Hem mishaaft. Toch zijn er heel wat christenen die zich op verboden terrein wagen. Velen nodigen verwanten bij zich thuis, die oppervlakkig, lichtzinnig en goddeloos zijn, en vaak maakt het voorbeeld en de invloed van deze ongelovige bezoekers een blijvende indruk op het denken van de kinderen van het gezin. De aldus uitgeoefende invloed is gelijk aan de invloed, die het gevolg was van de omgang van de Hebreeën met de goddeloze Kanaänieten.

God stelt de ouders aansprakelijk voor het veronachtzamen van Zijn gebod om zich en hun gezinnen af te zonderen van deze onheilige invloeden. Hoewel we in de wereld moeten leven, zijn we toch niet van de wereld. We mogen niet gelijk worden aan haar praktijken en gebruiken. De vriendschap van de ongelovigen is gevaarlijker dan hun vijandschap. Deze misleidt en vernietigt duizenden die door een juist en heilig voorbeeld kinderen van God hadden kunnen worden. Het denken van de jongeren wordt op deze wijze vertrouwd met ongelof, ijdelheid, goddeloosheid, trots en onzedelijkheid, en het hart dat niet beschermd wordt door Gods genade, wordt geleidelijk verdorven. Bijna onmerkbaar leren jongeren houden van de besmette atmosfeer die de ongelovige omringt. Boze engelen legeren zich rondom hen en ze verliezen de smaak voor wat zuiver, verfijnd en veredelend is.

Belijdende christelijke ouders bewijzen de grootste eerbied aan hun wereldse en ongodsdienstige gasten, terwijl juist deze personen hun kinderen afleiden van eenvoud en van de godsdienst. De jongeren kunnen proberen een godsdienstig leven

Bijbelcommentaar op Richteren; blz. 82-94

te leiden, maar de ouders hebben de verleider in huis gehaald en hij weeft zijn net om hun kinderen. Oud en jong gaan in op twijfelachtige vermaken en de opwinding van werelds genot.

Velen menen dat ze bepaalde concessies moeten doen om hun ongodsdienstige verwanten en vrienden te behagen. Omdat het niet altijd gemakkelijk is om een grens te trekken, baant de ene concessie de weg voor de volgende, tot zij, die eens ware volgelingen van Christus zijn geweest, in leven en karakter gelijk zijn aan de gebruikers van de wereld. De verbinding met God is verbroken. Ze zijn alleen in naam christenen. Als de ure van beproeving komt, blijkt hun hoop ongegrond. Ze hebben zichzelf en hun kinderen verkocht aan de vijand (ST 2 juni, 1881).

Vriendschap met de Wereld of de Gunst van God? – Onder Gods uitverkoren volk zijn mensen op verantwoordelijke posities

Page 1001-1002; blz. 84

die voldaan zijn met de toestand van koelheid en achteruitgang. Hun vroomheid verdwijnt als ze door de verzoeking worden benaderd. Om de vriendschap van wereldse mensen te winnen, riskeren ze de gevolgen, dat ze Gods gunst verliezen. De Heere beproeft Zijn volk zoals zilver wordt beproefd. Deze toets gaat steeds dieper, tot het hart zich volledig onderwerpt aan God, of wordt verhard door ongehoorzaamheid en opstand (ST 2 juni, 1881).

Hoofdstuk 3

Vers 9 Othniël tot Richter Aangesteld. – Tijdens hun voorspoed vergat Israël God, waarvoor reeds was gewaarschuwd. Maar er kwam een ommekeer. De Hebreeën werden onderworpen door de koning van Mesopotamië, en acht jaar lang in zware dienstbaarheid gehouden. In hun benauwdheid ontdekten ze dat hun afgodische betrekkingen hen niet konden helpen. Toen herinnerden zij zich de wondere werken van God, begonnen tot Hem te roepen en de Heere verwekte een bevrijder, Othniël, de jongere broer van Kaleb. De Geest des Heeren rustte op hem en hij richtte Israël, trok ten strijde en de Heere gaf de koning van Mesopotamië in zijn hand.

Toen Othniël werd aangewezen als de man, die God had gekozen om Israël te leiden en te bevrijden, weigerde hij niet deze verantwoordelijkheid op zich te nemen. In Gods kracht begon hij onmiddellijk de afgoderij uit te roeien zoals de Heere geboden had; recht uit te oefenen en de maatstaf van moraal en godsdienst te verhogen. Toen Israël berouw toonde over hun zonden, openbaarde de Heere Zijn grote barmhartigheid jegens hen en bewerkte hun verlossing.

Veertig jaar lang bestuurde Othniël Israël. In deze tijd bleef het volk trouw aan Gods wet en genoot als gevolg vrede en voorspoed. Maar toen zijn juist en weldadig gezag door zijn dood eindigde, vielen de Israëlieten weer terug in afgoderij. Zo werd de geschiedenis van afval en kastijding, van schuldbelijdenis en bevrijding telkens weer herhaald (ST 9 juni, 1881).

Hoofdstuk 4

Vers 6 God Zei Debora Dat Ze Barak Moest Roepen. – De Heere deelde Debora Zijn bedoeling mee, de vijand van Israël te vernietigen, en zei haar dat ze Barak, uit de stam van Naftali, moest roepen en hem de instructies die zij had

Bijbelcommentaar op Richteren; blz. 82-94

ontvangen, moest meedelen. Bijgevolg liet ze Barak roepen en gaf hem de aanwijzing om tienduizend man uit de stammen van Naftali en Zebulon bijeen te brengen om strijd te voeren tegen de legers van koning Jabin (ST 16 juni, 1881).

Page 1002-1003; blz. 85

Vers 8,9 Barak Had Geen Vertrouwen in Israël. – Barak kende de verslagen, ontmoedigde en ongewapende toestand van de Israëlieten, en de kracht en bekwaamheid van hun vijanden. Hoewel hij door de Heere zelf was aangewezen als degene die Israël zou bevrijden, en de zekerheid had gekregen dat God met hem zou zijn en hun vijanden zou onderwerpen, was hij verlegen en zonder vertrouwen. Hij nam de boodschap van Debora aan als Gods woord, maar hij stelde weinig vertrouwen in Israël en was bang dat ze geen gehoor zouden geven aan zijn oproep. Hij weigerde in te gaan op zulk een twijfelachtige onderneming, tenzij Debora met hem zou gaan en op deze wijze zijn pogingen zou ondersteunen door haar invloed en raad (ST 16 juni, 1881).

Vers 12-14 Armzalig Uitgeruste Israëlieten Gaan naar de berg Tabor. – Barak voerde nu het bevel over een leger van tienduizend man en ging op weg naar de berg Tabor zoals de Heere had gezegd. Sisera verzamelde onmiddellijk een enorme en goed toegeruste strijdmacht, in de verwachting de Hebreëen te omsingelen en hen tot een gemakkelijke prooi te maken. De Israëlieten waren armzalig voorbereid op een treffen en zagen vol vrees naar de grote legers in de vlakte beneden hen, toegerust met alle mogelijke strijdwerktuigen en uitgerust met de gevreesde ijzeren strijdwagens. Deze waren zo gemaakt dat ze uiterst vernietigend werkten. Lange messen, als zeisen, waren aan de wielen bevestigd, zodat de strijdwagens, als ze door de rijen van de vijand werden gedreven, hen zouden neermaaien als tarwe voor de sikkel (ST 16 juni 1881).

Vers 17-22 Sisera's Dood door de Hand van Jaël. – Jaël was eerst niet op de hoogte van de positie van haar gast, en ze besloot hem te verbergen; maar toen ze nadien te weten kwam dat dit Sisera, de vijand van God en Zijn volk was, veranderde ze van gedachten. Terwijl hij voor haar lag te slapen, overwon ze haar natuurlijke weerzin tegen zulk een daad en doodde hem door een lange spijker door zijn slapen te slaan en hem zo aan de grond te nagelen. Toen Barak bij het achtervolgen van zijn vijand daarlangs kwam, werd hij door Jaël geroepen om de hoogmoedige aanvoerder dood aan zijn voeten te zien liggen,- gedood door een vrouw (ST 16 juni 1881).

Hoofdstuk 6

Vers 15 (Spreuken 15:33: 18:12). Nederigheid Gaat aan Eer Vooraf. – Gideon was zich ten volle bewust van zijn onbekwaamheid om het grote werk dat voor hem lag, te doen....

De Heere kiest voor Zijn werk niet altijd mensen met grote gaven uit, maar Hij kiest hen, die Hij het beste kan gebruiken. Personen die een goed werk voor God zouden kunnen doen, kunnen een tijd lang op de achtergrond blijven, terwijl hun Meester hen

Page 1003; blz. 86

schijnbaar niet opmerkt en hen niet gebruikt. Maar als ze getrouw hun werk doen op hun nederige positie, bereid voor Hem te werken en offers voor Hem te brengen, zal Hij op Zijn tijd hen meer en grotere verantwoordelijkheden toevertrouwen.

Bijbelcommentaar op Richteren; blz. 82-94

Nederigheid gaat aan de eer vooraf. De Heere kan het best diegenen gebruiken, die zich het meest bewust zijn van hun eigen onwaardigheid en ongeschiktheid. Hij zal hen leren om geloofs moed te beoefenen. Hij zal hen sterk maken door hun zwakheid te verenigen met Zijn kracht en hen verstandig maken door hun onkunde te verbinden met Zijn wijsheid (ST 23 juni, 1881).

Vers 23 **Dezelfde Meevoelende Heiland.** – (Richteren 6:23 aangehaald). Deze genadige woorden werden gesproken door dezelfde meevoelende Heiland, Die tegen de beproefde discipelen op de stormachtige zee had gezegd: "*Ik ben het; vrees niet.*" - Hij, Die aan de treurende in de opperzaal verscheen en tot hen diezelfde woorden sprak die Hij tot Gideon richtte: "*Vrede zij u.*" Dezelfde Jezus Die ootmoedig als mens leefde onder de mensenkinderen, kwam in het verleden tot Zijn volk om hen raad te geven, hen de weg te wijzen, te bevelen, te bemoedigen en te bestraffen (ST 23 juni 1881).

Hoofdstuk 7

Vers 2,3 (Deuteronomium 20:5-8) **Christus houdt rekening met familiebanden.** – (Richteren 7:2; Deuteronomium 20:5-8 aangehaald). Wat is dit een treffend beeld van de tedere, medelijdende liefde van Christus! Hij Die de relaties in het leven en de familiebanden had ingesteld, trof speciale voorzieningen opdat deze niet te vaak verbroken zouden worden. Hij wilde niet dat iemand onwillig ten strijde zou trekken. Deze bekendmaking geeft ook duidelijk de invloed te kennen die uitgeoefend kan worden door een enkeling die vol geloof en moed is, en toont verder de uitwerking van onze gedachten en gevoelens op onze handelwijze (ST 30 juni 1881).

Vers 4 **Benodigde Eigenschappen in de Soldaten van Christus.** – Het echte christelijke karakter wordt gekenmerkt door eenvoud van doel, een onbedwingbare vastbeslotenheid, die weigert toe te geven aan wereldse invloeden en die niet tevreden is met een lagere doelstelling dan de Bijbel aangeeft. Als mensen zich laten ontmoedigen in het dienen van God, zal de grote tegenstander overvloedige redenen aanvoeren om hen af te keren van de duidelijke weg van de plicht naar een weg van gemak en onverantwoordelijkheid. Zij, die kunnen worden omgekocht of verleid, ontmoedigd of verschrikt, zullen nutteloos zijn in de christelijke oorlogsvoering. Zij die hun zinnen zetten op wereldse schatten of wereldse eer, zullen niet blijven strijden tegen de overheden en de machten en de geestelijke boosheden in hemelse gewesten.

Allen die strijders van het kruis van Christus willen zijn, moeten de wapenrusting aandoen en zich voorbereiden op de strijd.

Page 1003-1004; blz. 87

Ze moeten zich niet laten intimideren door dreigementen, of bang laten maken door gevaren. Ze moeten voorzichtig handelen bij gevaar en toch vastbesloten en moedig de vijand tegemoet treden en de strijd voor God strijden. De toewijding van de volgeling van Christus moet volkomen zijn. Vader, moeder, vrouw, kinderen, huizen, land, ja alles moet ondergeschikt gemaakt worden aan het werk van God. Hij moet bereid zijn om geduldig, opgeruimd, blijmoedig alles te dragen waartoe Gods voorzienigheid hem roept. Zijn beloning zal tenslotte bestaan uit het feit, dat hij met Christus de troon van onsterfelijke heerlijkheid inneemt... (Richteren 7:4 aangehaald)(ST 30 juni 1881).

Bijbelcommentaar op Richteren; blz. 82-94

Vers 7 **Bidt en Laat U Nooit Verrassen.** – De Heere is bereid om grote dingen voor ons te doen. We zullen de overwinning niet behalen door grote aantallen, maar door volledige overgave van het hart aan Jezus. We moeten in Zijn kracht voorwaarts gaan en vertrouwen op de machtige God van Israël.

Er schuilt voor ons een les in het verhaal van Gideons leger... De Heere is nog even bereidwillig om nu door mensen te werken en grote dingen tot stand te brengen door zwakke mensen. Het is noodzakelijk de waarheid verstandelijk te kennen, want hoe zouden we anders de sluwe tegenstanders ervan tegemoet kunnen treden? De Bijbel moet bestudeerd worden, niet alleen om de leerstellingen die erin staan, maar ook om de praktische lessen. U moet zich nooit laten verrassen, u moet altijd de wapenrusting dragen. Weest op elke situatie voorbereid, en sta gereed voor elke oproep. Wees op uw hoede, let op elke gelegenheid om de waarheid naar voren te brengen, wees vertrouwd met de profetieën, wees vertrouwd met de lessen van Christus. Maar vertrouw niet op goed voorbereide argumenten. Argumenten alleen zijn niet voldoende. U moet God op de knieën zoeken. U moet uitgaan om de mensen te ontmoeten door de kracht en invloed van Zijn Geest.

Handel prompt. God wil dat u mensen van het juiste ogenblik bent, evenals de mannen die het leger van Gideon vormden. Vaak zijn predikanten te precies, te berekenend. Terwijl ze zich gereed maken om een groot werk te doen, gaat de gelegenheid om een goed werk te doen, onbenut voorbij. De predikant gedraagt zich alsof de hele last op hem alleen als arm, sterfelijk mens rust, terwijl Jezus niet slechts hem, maar ook zijn last draagt. Broeders, vertrouw minder op uzelf en meer op Jezus (R&H 1 juli 1884).

Vers 7, 16-18 (Jozua 6:2-5). **Gods Wegen Zijn Niet de Onze.** – Het is gevaarlijk als mensen de Geest der waarheid, genade en gerechtigheid weerstand bieden omdat de manifestaties ervan niet overeenkomen met hun ideeën en niet passen in hun methodiek. De Heere werkt op Zijn eigen manier, naar Zijn eigen plannen. Laten mensen bidden dat ze ontleidigd worden van zichzelf en in harmonie mogen zijn met God. Laten zij bidden: "*Niet mijn*

Page 1004; blz. 88

wil, maar Uw wil geschiede, o God." Laten mensen zich voor ogen houden dat Gods wegen niet de hunne zijn, en Zijn gedachten niet hun gedachten; want Hij zegt: "*Zoals de hemelen hoger zijn dan de aarde, zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen, en Mijn gedachten hoger dan uw gedachten.*" In de aanwijzingen die de Heere aan Gideon gaf toen hij op het punt stond de strijd aan te binden met de Midianieten, - de opdracht om op te trekken tegen zijn vijanden met een leger van driehonderd man, die op de bazuin bliezen en lege kruiken droegen, terwijl ze riepen: "*Het zwaard des Heeren en van Gideon,*" - zouden deze precieze, methodische, formele mensen alleen maar inconsequentie en verwarring zien. Zij zouden zich terugtrekken onder duidelijk protest en weerstand. Ze zouden lange discussies hebben gevoerd om de onverenigbaarheid en de gevaren aan te tonen die gepaard zouden gaan aan het strijdvoeren op zo'n extreme manier en door hun kortzichtig oordeel zouden ze al zulke stappen als absoluut belachelijk en onredelijk beschouwen. Hoe onwetenschappelijk, inconsequent zouden ze de stappen van Jozua en zijn leger bij de verovering van Jericho hebben beschouwd! (R&H 5 mei, 1896).

Hoofdstuk 8

Bijbelcommentaar op Richteren; blz. 82-94

Vers 1-3 **Een Bedachtzaam Antwoord Stilt de Toorn.** – Gideons zachtmoedig en bedachtzaam antwoord stilde de toorn van de mannen van Efraïm, en ze keerden in vrede naar hun huis terug. Hoeveel moeilijkheden die tegenwoordig in de wereld bestaan, komen voort uit dezelfde boze trekken waardoor de mannen van Efraïm werden gedreven, en hoeveel kwaad zou kunnen worden afgewend als allen die onrechtvaardig worden beschuldigd of onder druk gezet, dezelfde zachtmoedige, belangeloze geest van Gideon zouden openbaren (ST 21 juli 1881).

Vers 24-27 **Satan Zette Gideon aan om Israël op een Dwaalweg te Leiden.** – Satan staat nooit stil. Hij is vol haat jegens God en verleidt dagelijks mensen tot een verkeerde handelwijze. De grote tegenstander is vooral druk bezig nadat de legers van de Heere een duidelijke overwinning hebben behaald. Hij komt, vermomd als een engel des lichts, en op deze wijze probeert hij het werk van God teniet te doen. Evenzo werden Gideon gedachten en plannen ingegeven, waardoor Israël op een dwaalweg werd geleid (ST 28 juli 1881).

Leiders Kunnen op een Dwaalweg Leiden. – Zij die op de hoogste posities staan, kunnen op een dwaalweg worden gebracht, vooral als ze menen dat er geen gevaar is. De verstandigsten dwalen; de sterksten worden moe. Overmatige voorzichtigheid is vaak even gevaarlijk als overmatig zelfvertrouwen. Om zonder struikelen verder te gaan, moeten we de zekerheid hebben dat een almachtige hand ons overeind zal houden en dat oneindig

Page 1004-1005; blz. 89

medelijden jegens ons zal worden betoond als we vallen. Alleen God kan te allen tijde ons geroep om hulp horen.

Het is een ernstige gedachte dat het wegnemen van een enkele beveiliging van het geweten, het nalaten om een goed voornemen uit te voeren, het vormen van een enkele verkeerde gewoonte niet alleen onszelf te gronde kan richten, maar ook hen, die vertrouwen in ons stellen. Onze enige veiligheid ligt in het volgen van de voetstappen van de Meester, Die voorgaat; om onvoorwaardelijk voor bescherming te vertrouwen op Hem Die zegt: "*Volg Mij!*" Wij moeten gedurig bidden: "Houdt mijn schreden op Uw pad, o Heere, zodat mijn voeten niet uitglijden." (ST 28 juli 1881).

Hoofdstuk 9

Geen Politiek maar Beginselen Moeten de Drijfveer Vormen. – Als de Israëlieten een juist begrip hadden bewaard van goed en kwaad, zouden ze de valse redenering van Abimelech hebben in gezien, alsook de onrechtmatigheid van zijn aanspraken. Ze zouden hebben beseft dat hij met nijd was vervuld en gedreven werd door een lage eierzucht om zich te verheffen door de ondergang van zijn broeders. Zij die gedreven zouden worden door politiek in plaats van beginselen, kunnen niet vertrouwd worden. Ze zullen de waarheid verdraaien, feiten verbergen en aan de woorden van anderen een betekenis geven die helemaal niet zo bedoeld was. Ze zullen vleiende woorden gebruiken, terwijl addervergif onder hun tong is. Wie niet ernstig zoekt naar Goddelijke leiding, zal door hun gladde woorden en sluwe plannen bedrogen worden (ST 4 aug. 1881).

Hoofdstuk 10

Bijbelcommentaar op Richteren; blz. 82-94

Vers 1,2 **Tola Herstelde Orde, Wet en Gezag.** – Na de dood van Abimelech verwekte de Heere Tola om Israël te richten. Zijn vreedzame regering vormde een gelukkige tegenstelling met de stormachtige tonelen die het volk had doorgemaakt. Het was niet zijn werk om legers aan te voeren in de strijd en overwinningen te behalen over de vijanden van Israël, zoals de vorige richters dat hadden gedaan, maar zijn invloed bewerkte een hechtere eenheid onder het volk en vestigde de regering op een steviger basis. Hij herstelde orde, wet en gezag.

Anders dan de afgunstige Abimelech was het grote verlangen van Tola niet om positie of eer voor zichzelf te verkrijgen, maar de toestand van het volk te verbeteren. Als een diep ootmoedig man voelde hij dat hij geen groot werk tot stand kon brengen, maar hij was vastbesloten om getrouw zijn plicht tegenover God en het volk te doen. Hij schatte het voorrecht om God te aanbidden op hoge waarde en verkoos dicht bij de tabernakel

Page 1005; blz. 90

te wonen zodat hij daar de diensten vaker kon meemaken (ST 11 aug. 1881).

Vers 3-6 **Jair Trachtte de Aanbidding van God te Handhaven.** – (Richteren 10:6 aangehaald). Tola bestuurde Israël drieëntwintig jaar en werd door Jair opgevolgd. Deze richter vreesde de Heere ook en streefde er naar de aanbidding onder het volk te handhaven. In bestuurszaken werd hij bijgestaan door zijn zonen, die als magistraten dienst deden en van plaats tot plaats gingen om recht te spreken.

In zekere mate viel het volk tijdens het laatste deel van Jaïrs regering, en met name na zijn dood, weer terug tot afgodendienst (ST 11 aug., 1881).

Hoofdstuk 11

Vers 23 (Genesis 15:16). **Een Proeftijd voor de Volkeren.** – God is traag tot toorn. Hij gaf de goddeloze volkeren een proeftijd, zodat ze bekend konden worden met Zijn karakter en met Hemzelf. Naar het licht dat ze kregen, werden ze veroordeeld omdat ze weigerden het licht te aan te nemen en hun eigen weg boven Gods weg kozen. God noemde de reden waarom Hij niet terstond de Kanaänieten uitroeide. De maat van ongerechtigheid der Amorieten was nog niet vol. Door hun ongerechtigheid bereikten zij geleidelijk het punt, waar Gods verdraagzaamheid niet langer kon worden uitgeoefend en ze zouden worden verdelgd. Gods straf zou worden uitgesteld tot dat tijdstip was bereikt en de maat van hun ongerechtigheid vervuld was. Alle volken hadden een proeftijd. Zij, die Gods wet teniet deden, vervielen van kwaad tot erger. De kinderen erfden de opstandige geest van hun ouders en handelden slechter dan hun vaders voor hen, tot Gods toorn op hen zou vallen. Hoewel de straf werd uitgesteld, was ze niettemin zeker (MS 58, 1900).

Hoofdstuk 13

Vers 2-5 **Een Les voor Moeders.** – Velen die God als Zijn werktuigen zou willen gebruiken, zijn reeds bij hun geboorte afgekeurd door de voorafgaande verkeerde gewoonten van de ouders. Toen de Heere Simson wilde verwekken als bevrijder van Zijn volk, gebod Hij de moeder om reeds voor de geboorte van haar kind juiste levensgewoonten te beoefenen....

Bijbelcommentaar op Richteren; blz. 82-94

Door deze ene moeder te onderrichten, gaf de Heere les aan allen die tot het einde van de tijd moeder zouden worden. Als de vrouw van Manoach aan de heersende gebruiken had vastgehouden, zou haar lichaamsgestel verzwakt zijn door het schenden van de natuurwetten en haar kind zou met haar de straf van de zonde hebben ondergaan (GH febr. 1880).

Page 1006; blz. 91

Vers 2-23 **Manoach Verkoos Christus te Ontmoeten.** – Manoach en zijn vrouw wisten niet dat Hij, Die hen aldus toesprak, Jezus Christus was. Ze beschouwden Hem als de boodschapper van de Heere, maar of Hij een profeet of een engel was, konden ze niet vaststellen. Omdat ze gastvrijheid wilden bewijzen aan hun gast, drongen zij er bij Hem op aan te blijven, terwijl ze een bokje voor Hem klaarmaakten. Maar omdat ze Zijn karakter niet kenden, wisten ze niet of ze het als brandoffer moesten aanbieden of het Hem als voedsel moesten voorzetten.

De Engel antwoordde: *"Al houdt gij mij op, ik zal toch niet van uw brood eten; en als gij mij een slachtoffer wilt brengen, offer het dan aan de Heere."* Omdat ze er nu zeker van waren dat Hij een profeet was, zei Manoach: *"Hoe is Uw Naam, opdat wij U eer kunnen bewijzen als uw woorden uitkomen?"*

Het antwoord luidde: *"Waarom vraagt gij Mijn Naam, daar deze Wonderlijk is?"* Toen Manoach het Goddelijke karakter van zijn gast beseftte, *"nam hij een bokje, samen met een spijsoffer, en offerde het de Heere op een rotssteen; en de engel handelde wonderlijk; Manoach en zijn vrouw zagen toe."* Er kwam vuur uit de rots en verteerde het offer, en terwijl de vlam opsteeg naar de hemel, *"steeg de engel des Heeren op in de vlam van het altaar. En Manoach en zijn vrouw zagen toe, en vielen op hun aangezicht ter aarde."* Er viel niet te twijfelen aan de aard van hun bezoeker. Ze wisten dat ze de Heilige hadden gezien, Die de Gids en Helper van Israël in de woestijn was geweest, terwijl Zijn heerlijkheid gehuld was in een wolkkolom.

Verbazing, ontzag en ontzetting vulde het hart van Manoach; en hij kon alleen maar uitroepen: *"Wij zullen voorzeker sterven, want wij hebben God gezien!"* Maar zijn gezellin had in dat plechtige uur meer geloof dan hijzelf. Ze herinnerde hem aan het feit, dat het de Heere behaagd had hun offer te aanvaarden en dat Hij hun een zoon had beloofd, die beginnen zou Israël te bevrijden. Dit was een gunstbewijs in plaats van een bewijs van toorn. Als de Heere hen had willen verdelgen, zou Hij dit wonder niet hebben gedaan en hen niet de belofte hebben gegeven, die zou falen als zij moesten omkomen (ST 15 sept. 1881).

Vers 5 **Eenvoud Leidt tot Bereidheid om te Dienen.** – Wie eenvoud betoont in al zijn gewoonten, zijn eetlust beperkt en zijn hartstochten beheerst, kan zijn verstandelijke kracht sterk, actief en vitaal in stand houden. Hij ontdekt al snel alles wat om denken of handelen vraagt; hij onderscheidt duidelijk tussen het heilige en het onheilige, en staat klaar om alles te doen tot eer van God en het welzijn van de mensheid (ST 29 sept. 1881).

Hoofdstuk 14

Vers 1-4 **Een Spion in de Legerplaats.** – De Heere heeft in Zijn

Page 1006-1007; blz. 92

Woord Zijn volk duidelijk onderricht zich niet te verenigen met hen, die Hem niet liefhebben en vrezen. Zulke metgezellen zullen zelden tevreden zijn met de liefde en

Bijbelcommentaar op Richteren; blz. 82-94

het respect waarop ze recht hebben. Ze zullen gedurig trachten van de godvrezende man of vrouw een gunst te verwerven die een veronachtzaming van Gods geboden inhoudt. Voor een godvruchtige man en voor de kerk waarmee hij is verbonden, is een wereldse vriend of een wereldse vrouw als een spion in de legerplaats, die elke kans zal aangrijpen om de dienstknecht van Christus te verraden en hem bloot te stellen aan de aanvallen van de vijand (ST 27 sept. 1910).

Hoofdstuk 15

Vers 14-19 **Simson Beseft Zijn Afhankelijkheid**. – Duizenden Israëlieten waren getuige van de overwinning van Simson over de Filistijnen, en toch werd geen stem van triomf gehoord alvorens de held, opgetogen over zijn wonderbaarlijk succes, zijn eigen overwinning verkondigde. Maar hij loofde zichzelf, in plaats van God de eer te geven. Nauwelijks zweeg hij, of hij werd zich van zijn zwakte bewust door een intense en pijnlijke dorst. Hij was uitgeput door zijn inspannende strijd en er was niets aanwezig om in zijn behoefte te voorzien. Hij begon zijn absolute afhankelijkheid van God te beseffen en zag in dat hij niet door eigen kracht had getriomfeerd, maar in de kracht van de Almachtige.

Toen loofde hij God om zijn bevrijding en bad ernstig om verlichting van zijn lijden van dat ogenblik. De Heere hoorde naar zijn smeekbede en opende voor hem een waterbron. Als teken van zijn dankbaarheid noemde Simson de bron En-Hakkore, of "*de fontein des aanroepens*" (ST 6 okt. 1881).

Hoofdstuk 16

Simson Faalde Waar Jozef Overwon. – In zijn gevaar bezat Simson dezelfde Bron van kracht als Jozef had. Hij kon naar believen het goede of het kwade kiezen. Maar in plaats van beslag te leggen op Gods kracht, liet hij de ongebreidelde hartstochten van zijn natuur de overhand hebben. De verstandelijke krachten waren vervormd, de zeden verdorven. God had Simson tot een uiterst verantwoordelijke positie geroepen, vol eer en bruikbaarheid; maar hij moest in de eerste plaats leren zich te beheersen door voor alles Gods wetten te gehoorzamen. Jozef was een vrij moreel wezen. Goed en kwaad lagen voor hem. Hij kon de weg van reinheid, heiligheid en eer kiezen, maar ook de weg van immoraliteit en ontaarding. Hij koos de juiste weg en genoot Gods goedkeuring. Onder soortgelijke verzoekingingen liet Simson, die dit alles aan zichzelf te wijten had, zijn hartstocht vrij spel. De

Page 1007; blz. 93

weg die hij insloeg, zag hij eindigen in schande, onheil en dood. Wat een tegenstelling met de geschiedenis van Jozef! (ST 13 okt. 1881).

(Galaten 6:7,8). **De geschiedenis van Simson is een Les voor de Jeugd**. – De geschiedenis van Simson bevat een les voor hen van wie het karakter nog niet gevormd is en die nog niet midden in het leven staan. De jongeren die naar onze scholen gaan, zullen daar allerlei soorten van mensen aantreffen. Als ze sport en dwaasheid kiezen, als ze verkiezen om het goede te schuwen en zich te verenigen met het kwade, hebben zij de gelegenheid. Zonde en gerechtigheid liggen voor hen en ze moeten zelf een keus maken. Maar laten zij bedenken dat "*wat een mens zaait, hij ook*

Bijbelcommentaar op Richteren; blz. 82-94

zal oogsten.... Wie naar het vlees zaait, zal in het vlees verderf oogsten; maar wie naar de geest zaait, zal door de Geest eeuwig leven oogsten" (ST 13 okt. 1881).

Vers 4 Kostbare Uren Verspild. – In het gezelschap van deze verleidster verspilte de richter van Israël kostbare uren, die op geheiligde wijze gewijd had moeten worden aan het welzijn van het volk. Maar de verblindende hartstochten, die zelfs de sterksten zwak maken, beheersten zijn verstand en zijn geweten. (ST 13 okt., 1881).

De Filistijnen, die Gods Wet Kenden, Letten op Simson. – De Filistijnen waren heel goed op de hoogte van Gods Wet en van de veroordeling van het toegeven aan zinnelijk genot. Ze sloegen nauwlettend alle handelingen van hun vijand gade, en toen hij zichzelf naar beneden haalde door deze nieuwe verbintenis en ze de betoverende macht van de verleidster zagen, besloten ze om door haar bemiddeling zijn ondergang te bewerkstelligen (ST 13 okt., 1881).

Vers 15-17 Simson Liep Bewust in de Netten van de Verleiders. – Simsons blinde verdwazing schijnt haast ongelooflijk. In het begin was hij nog niet zo betoverd dat hij zijn geheim openbaarde; maar hij was bewust in het net van de verleider van zielen gelopen en de mazen van dat net verstrikten hem meer en meer bij elke stap die hij deed (ST 13 okt. 1881).

Vers 15-20 Simson Verloor het Besef van de Heiligheid van Zijn Werk. – Simson, die machtige held, stond onder de plechtige gelofte om heel zijn leven een Nazireeër te zijn, maar betoverd door de bekoorlijkheid van een slechte vrouw, verbrak hij alras die heilige gelofte. Satan werkte door zijn werktuigen om deze richter van Israël te vernietigen, zodat de geheimzinnige kracht die hij bezat, niet langer de vijanden van Gods volk zou intimideren. De invloed van deze brutale vrouw scheidde hem van God; haar kunsten bleken zijn ondergang te zijn. De liefde en dienst waarop God aanspraak maakt, gaf Simson aan deze vrouw. Dit was afgoderij. Hij verloor alle besef van de geheiligde aard van het werk van God, en offerde eer, geweten en alles wat waarde had, op aan de lage hartstochten (ST 1 juli, 1903).

Page 1007-1008; blz. 94

Vers 20 Opzettelijke Zonde Veroorzaakte Verlies van Kracht. – Als Simsons hoofd geschoren was zonder dat hij er iets aan had kunnen doen, zou zijn kracht zijn gebleven. Maar zijn handelwijze had verachting getoond voor de gunst en het gezag van God, alsof hij uit minachting zelf zijn haren had afgeknipt. Daarom liet God hem de gevolgen van zijn eigen dwaasheid dragen (ST 13 okt. 1881).

Vers 28 De Ware Strijd tussen Jahwe en Dagon. – In plaats van tussen Simson en de Filistijnen ging de strijd nu tussen Jahwe en Dagon, en zo werd de Heere ertoe gebracht Zijn almacht en absoluut gezag vast te stellen (ST 13 okt. 1881).

Vers 30 Gods Plan met Simson Misvormd door de Zonde. – Het was Gods bedoeling dat Simson een groot werk voor Israël zou doen. Daarom was de uiterste zorg getoond om hem vanaf het begin van zijn leven te omringen met de meest gunstige voorwaarden voor lichamelijke en geestelijke kracht en morele reinheid. Als hij zich in latere jaren niet tussen de goddelozen en losbandigen had gewaagd, zou hij niet op zo'n minne wijze zijn bezweken voor de verleiding (ST 13 okt. 1881).